

8 i lov om sociale service. Kravet om samtykke kan således ikke fraviges i sager om frivillige foranstaltninger efter serviceloven.

Da det kan være nødvendigt at fravige kravet om samtykke, hvis forældrene ikke ønsker, at der indhentes oplysninger til en sag om frivillige foranstaltninger, forslås det derfor, at kravet om samtykke også kan fraviges i sager om undersøgelser efter det nye forslag til § 38 om undersøgelser.

Det er kun samtykkekravet i forhold til § 11 a, der fraviges. I forhold til den videre behandling af sagen er det fortsat servicelovens bestemmelser, der finder anvendelse, herunder også evt. krav til samtykke efter serviceloven til at iværksætte foranstaltningen.

Skal der indhentes oplysninger efter § 11 c, stk. 2 og 3, dvs. fra private og om andre personer i sagen, kan dette også ske uden samtykke til brug for undersøgelser efter § 38, stk. 5, jf. den generelle henvisning i § 11 c, stk. 2 og 3, til § 11 c, stk. 1.

Hvis der er tale om en sag, hvor forældrene ikke vil samtykke til selve foranstaltningen, men samtykker til undersøgelsen efter § 38, stk. 1, i serviceloven, men senere trækker samtykket til undersøgelsen tilbage, kan der indhentes oplysninger til undersøgelsen efter 1. led i den nye formulering til § 11 c, stk. 1, nr. 1.

Hvis kommunen påbegynder en undersøgelse efter § 38, stk. 1, dvs. med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge over 15 år, vil kommunen i nogle tilfælde have behov for at indhente oplysninger om andre end de personer, som foranstaltningen efter serviceloven i sidste ende vil rette sig i mod, dvs. andre end barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren. Det kan f.eks. være oplysninger om forældremyndighedsindehaverens samlever eller en ægtefælle, som ikke har forældremyndigheden over barnet eller den unge.

Kommunen kan uden samtykke indhente oplysninger om alle parter i sagen, herunder barnet eller den unge, forældremyndighedsindehaveren og dennes samlever eller ægtefælle, jf. § 11, c, stk. 3. Indhentning af oplysninger om andre end de personer, der er nævnt i § 11 c, stk. 3, skal ske i overensstemmelse med forvaltningslovens og persondatalovens regler.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 38 og til § 11 a-c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til nr. 2

Om § 72, stk. 1

Forslaget til stk. 1 viderefører det gældende stk. 1 med en redaktionel ændring som følge af forslaget til stk. 2 og 3

Om § 72, stk. 2

Hovedreglen i § 72 er at klager over en afgørelse efter den sociale lovgivning ikke har opsættende virkning. Visse afgørelser efter lov om social service indebærer imidlertid, at borgeren flytter til en anden bolig. I disse sager er der undtagelser til hovedreglen, da en ændret afgørelse vil indebære, at klageren skulle fraflytte et botilbud, som borgeren er flyttet til i overensstemmelse med den oprindelige underkendte afgørelse.

I forslaget til servicelovens § 122 foreslås det, at forældre og børn over 12 år skal have mulighed for at klage over valg af anbringelsessted, herunder det konkrete anbringelsessted samt ændret anbringelsessted. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 122.

For at sikre kontinuitet i indsatsen for barnet foreslås det, at en klage over valg af anbringelsessted eller ændret anbringelsessted gives opsættende virkning. Samtidig bør det dog være muligt at fravige bestemmelsen om opsættende virkning, hvis særlige forhold gør det påkrævet, herunder hvis det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed og udvikling, for eksempel ved akutte førstegangsanbringelser. Der bør lægges vægt på, om det vil være i modstrid med formålet med anbringelsen, hvis en eventuel klage får opsættende virkning. Fravigelse af hovedreglen om opsættende virkning sker ved, at kommunen samtidig med afgørelse om valg af anbringelsessted eller ændret anbringelsessted træffer afgørelse om, at klager over denne afgørelse ikke får opsættende virkning.

Om § 72, stk. 3

Efter § 62 a skal kommunen yde hjælp til unge, der er mellem 18 og 22 år, dvs. indtil det fyldte 23. år, når det er af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge er indforstået hermed. Herefter kan ophold på en døgninstitution, jf. § 40 b, eller på et anbringelsessted efter § 49 eller § 51 opretholdes. Der henvises til bemærkningerne til § 62 a. Hvis kommunen for eksempel i forbindelse med en afgørelse om efterværn efter § 62 a afslår at opretholde opholdet, kan den unge klage over afgørelsen. For at sikre kontinuiteten i indsatsen for barnet i disse situationer foreslås det, at klage over afslag på, at anbringelse opretholdes, jf. § 62 a, stk. 3, nr. 1, har opsættende virkning, således at den unge kan blive på anbringelsesstedet, indtil kommunens afgørelse er blevet prøvet i klagesystemet.

Til § 3

Til stk. 1

Loven foreslås at træde i kraft den 1. januar 2006.